

ลักษณะสุภาชิตที่ปรากฏคำว่า “เรียน” ในสุภาชิตจีน

อาริสา ทวารดิษ

นักศึกษาปริญญาเอก ทุนจีนศึกษายุคใหม่ สาขาภาษาศาสตร์และภาษาศาสตร์ประยุกต์ คณะอักษรศาสตร์

มหาวิทยาลัยจีหลิน ฉางชุน 130012 จีหลิน สาธารณรัฐประชาชนจีน

อีเมล: wenwenhuang88@hotmail.com

รับบทความ: 30 มกราคม 2564 แก้ไขบทความ: 7 พฤษภาคม 2564 ตอรับบทความ: 31 พฤษภาคม 2564

บทคัดย่อ: บทความวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะสุภาชิตจีนที่ปรากฏคำว่า “เรียน” ที่มาของการศึกษาเริ่มต้นจากหนังสือรับรองเพื่อใช้ในการสมัครทุนศึกษาต่อ โดยพบว่าสุภาชิตในภาษาจีนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานั้นมีหลากหลาย บทความวิจัยฉบับนี้ มุ่งเน้นศึกษาเฉพาะสุภาชิตจีนที่ปรากฏคำว่า “เรียน” ที่ประกอบด้วย 4 ตัวอักษร แต่ไม่ มุ่งเน้นวิเคราะห์โครงสร้างทางไวยากรณ์ ตลอดจนการนำเสนอด้านความหมายในภาษาไทย เป็นเพียงองค์ประกอบเท่านั้น ผู้เขียนมุ่งเน้นการนำเสนอการแบ่งเป็นบริบทต่างๆ ในสุภาชิต จีนที่ปรากฏคำว่า “เรียน” เป็นหลัก ทั้งนี้การนำเสนอเป็นไปในรูปแบบตารางและเรียงด้วย ลำดับพินอินตาม Ministry of Education of the People's Republic of China (1958) เพื่อความเป็นระเบียบในการศึกษา โดยแบ่งเป็นแถวแรก คือพินอินและสุภาชิตจีน แถวที่สอง คือความหมายในภาษาไทย เนื่องจากหัวข้อของบทความใช้คำว่า “เรียน” แต่ทั้งนี้เมื่อแปล เป็นความหมายในภาษาไทยแล้ว สุภาชิตบางคำผู้เขียนจำเป็นต้องใช้คำว่าศึกษาหรือศึกษาเล่า เรียนในการแสดงความหมายให้สอดคล้องกับบริบท หลังจากการศึกษาย่างละเอียด พบว่ามี ลักษณะที่สามารถแบ่งออกเป็นบริบทใหญ่ได้ ทั้งหมด 3 บริบท ดังนี้

1. ลักษณะสุภาชิตที่ปรากฏคำว่า “เรียน” ในบริบทที่เกี่ยวกับผู้เรียน
2. ลักษณะสุภาชิตที่ปรากฏคำว่า “เรียน” ในบริบทที่เกี่ยวกับการเรียนและการสอน

3. ลักษณะสุภาชิตที่ปรากฏคำว่า “เรียน” ในบริบทอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะของผู้เรียน หรือการเรียนและการสอนโดยตรง สุดท้ายนี้ ผู้เขียนจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อ ผู้เรียนภาษาจีนในอนาคต

คำสำคัญ: สุภาชิตจีน; เรียน; ผู้เรียน; การเรียนการสอน

The characteristics of "study" words which appear in Chinese proverbs

Arisa Haworadit

Doctoral Degree student in China Studies Program, Linguistics and Applied linguistics major,

Faculty of Literature Jilin University, Changchun, 130012, Jilin, P.R. China

Email: wenwenhuang88@hotmail.com

Received: 30th January 2021

Revised: 07rd May 2021

Accepted: 31st May 2021

Abstract: The purpose of this research paper is to research the characteristics of Chinese proverbs that contain the word “study”. The research begins with the letter of recommendation that the author uses to apply for the scholarship. The author has found that there are many proverbs in the Chinese language that are related to education. The scope of this research is to focus on the proverbs in which appear the words "study" that consist of 4 letters by without analyzing grammatical structures and the meaning in Thai is to be the composition only. The presentations are in a tabular form and are arranged in Pinyin order according to the Ministry of Education of the People's Republic of China (1958). The first row is arranged in Pinyin and Chinese proverbs and the second row is the meaning in Thai. On the other hand, because the topic uses the word “study” which would be เรียน (rian) for basically, but for some proverbs the author need to use ศึกษา (sueksa) or ศึกษาเล่าเรียน (sueksalaorian) words in order to express the appropriate

meaning in Thai language. After this research it was found that there were three main contexts as follows:

1. Characteristics of Chinese proverbs that appear the word “study” in the context that involved with learner.
2. Characteristics of Chinese proverbs that appear the word “study” in the context of learning and teaching.
3. Characteristics of Chinese proverbs that appear the word “study” in other contexts that do not directly relate to the learner or learning and teaching.

In the summary the author sincerely hopes that it will benefit Chinese language learner in the future.

Keywords: Chinese proverbs; study; learner; learning and teaching

带“学”字的成语研究

黄文良

孔子新汉学计划项目博士生，语言学及应用语言学专业，文学院 吉林大学，长春，130012，

吉林，中华人民共和国

电子邮件: wenwenhuang88@hotmail.com

收稿日期: 2021-01-30

修回日期: 2021-05-07

接受日期: 2021-05-31

摘要: 本研究是以出现“学”字的汉语成语为主要研究目的。研究题目来源于笔者的奖学金申请推荐信。笔者发现中文中有许多与教育有关的成语。本研究以关注出现由四个字组成的“学”成语，但不分析语法结构，而且泰语中的意义仅供参考。其中，笔者通过参照中华人民共和国教育部（1958 年）的汉语拼音方案排顺序并通过表格形式展示。笔者安排第一行为拼音和带“学”字成语，第二行为泰语的意义以便学习者参考学习。另外，因为题目选用的“学”主要翻译为 เรียน (rian)，但是有部分成语，翻译成泰语时，笔者需要使用 ศึกษา (sueksa) 或者 ศึกษาเล่าเรียน (sueksalaorian) 词来表达更合适的意义。经过深入研究之后，发现可以分为三大范围，如下：

- 一、出现在表达关于学习者的带“学”字的成语
- 二、出现在表达关于教学的带“学”字的成语
- 三、出现在其他情况下的带“学”字的成语

总之，笔者真诚地希望本研究对学习汉语的人有所帮助。

关键词: 汉语成语；学；学习者；教与学

ที่มาของการวิจัย

ทัศนคติในการนิยามเรื่องต่างๆ ของคนแต่ละประเทศย่อมมีความแตกต่างกันออกไป ตามภูมิศาสตร์หรือพื้นฐานทางวัฒนธรรมในประเทศนั้นๆ และสุภาชิตคือผลึกของภูมิปัญญาที่สามารถสะท้อนความเป็นอยู่ของสังคมในยุคโบราณได้เป็นอย่างดี การศึกษาสุภาชิตจะสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ถึงโลกทัศน์ของคนในประเทศนั้นๆ ที่มีต่อมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นโลกทัศน์เกี่ยวกับเพศ โลกทัศน์เกี่ยวกับบุคคลตามสภาพของวัย โลกทัศน์เกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ ความนึกคิด โลกทัศน์ต่อธรรมชาติเช่น โลกทัศน์เกี่ยวกับพืช โลกทัศน์เกี่ยวกับสัตว์ เป็นต้น (อารีสา หาวรดิษ, 2560: 1515)

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานลักษณะสุภาชิตจีนที่ปรากฏคำว่า “เรียน” ตลอดจนที่ไม่ปรากฏคำที่เกี่ยวข้องกับการเรียนหรือการศึกษาในสุภาชิตไทยและจีนในประเทศไทยพบว่าในปัจจุบันยังไม่มีผู้ทำการศึกษา วิจัยหรือเขียนบทความเกี่ยวกับลักษณะสุภาชิตประเภทนี้ ซึ่งส่วนใหญ่มีผู้ทำวิจัยหรือเขียนบทความที่เกี่ยวกับด้านอื่นๆ เช่นสำนวนจีนในภาษาและวรรณคดีไทย (อนันต์ เหล่าเลิศวรกุล, 2547) สำนวนจีนและสำนวนไทยที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์ : การศึกษาเปรียบเทียบ (พิริยา สุรขจร, 2544) การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนที่มีคำว่า chi กับสำนวนไทยที่มีคำว่า กิน (กณิกนันต์ โยธานะ, 2556) การศึกษาเปรียบเทียบบทบาทหน้าที่ทางคติชนของสำนวนจีนทางพุทธศาสนากับสำนวนไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (พิริยา สุรขจร, 2558) การศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีทางวาทศาสตร์เชิงอุปมาของสำนวนจีนทางพุทธศาสนากับสำนวนไทยที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (พิริยา สุรขจร, 2558) เปรียบเทียบคำสุภาชิตไทยที่ใช้คำเกี่ยวกับสัตว์แต่ในสุภาชิตจีนไม่ปรากฏคำเกี่ยวกับสัตว์แต่ความหมายของทั้งสองภาษาล้ายคลึงกัน (อารีสา หาวรดิษ, 2560) เปรียบเทียบทัศนคติที่เกี่ยวกับความรักและการแต่งงาน กรณีศึกษาสำนวนสุภาชิตไทย-จีน (ธัญญารัตน์ มะลาศรี, 2561) มโนอุปลักษณ์ “หน้า” ในสำนวนจีน (ไตรทิพย์สุดา เสนาธรรม, ศันสนีย์ เอกอัจฉริยา, 2562) การศึกษาอุปลักษณ์ “ใจ” ในภาษาไทยเปรียบเทียบกับภาษาจีนตามแนวคิดทฤษฎีการหลอมรวมความคิด (เหยา ซื่อฉี, 2562) การศึกษา

เปรียบเทียบสำนวนที่มีคำว่า ปาก ในภาษาจีนและภาษาไทย (ชัยญุรักษ์ โตเจริญบดีและสืบพงศ์ ช้างบุญชู, 2562) การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนไทยและสำนวนจีนที่มีคำเกี่ยวกับสัตว์ (ภัชราภา จันทเพ็ชร, 2562) การศึกษาเปรียบเทียบสำนวนจีนที่มีคำว่า *shuǐ* กับสำนวนจีนที่มีคำว่า *shān* (วิพума แก้วมโนธรรมและศศรัักษ์ เพชรเชิดชู, 2562) สำนวนไทยและสำนวนจีนที่มีคำว่า “งู” (สุภชญา สวัสดิ์โยธิน, 2562) เป็นต้น

1. ลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับสุภาษิตไทย-จีน

สุภาษิตในภาษาจีนนั้นมักประกอบด้วย 4 คำ สุภาษิตจีนบางสำนวนนั้นเมื่อดูจากตัวอักษร ก็สามารถเข้าใจความหมายของสำนวนได้โดยไม่ต้องยาก บางสำนวนจำเป็นต้องรู้ความเป็นมาหรือเรื่องราวจากหนังสือโบราณ จึงจะสามารถเข้าใจความหมายได้อย่างกว้างขวาง

เสาวภาคย์ วรลัคนากุล (2551:104) สุภาษิตจีนเป็นคำสั้นที่กินใจผู้ฟังที่ผ่านการกลั่นกรองและสืบทอดมาจากสมัยก่อน ปัจจุบันเราใช้สุภาษิตในชีวิตประจำวัน เช่นชมเชย ให้กำลังใจ สั่งสอน ออกตัว เสียดสีหรือเยาะเย้ย ฯลฯ

อาริสา หาวดิช (2560:1515) ได้กล่าวถึงการจำแนกลักษณะทั่วไปของสุภาษิตไทย-จีนไว้ว่าต้องดูจากโครงสร้าง ลักษณะ หน้าที่และความหมายของสำนวน เช่นจำนวนคำในสำนวน โครงสร้างทางไวยากรณ์ของสำนวน หน้าที่ของสำนวนในประโยคและความหมายของสำนวน

สง่า กาญจนาคพันธุ์ (2538:1) อ้างอิงตามที่ขุนวิจิตรมาตราได้กล่าวถึงความหมายของคำว่า “สำนวน” ไว้ว่า คำพูดของมนุษย์เราไม่ว่าชาติใดภาษาใด แยกออกได้กว้างๆ เป็นสองอย่าง อย่างหนึ่งพูดตรงไปตรงมาตามภาษาธรรมดา พอพูดออกมาก็เข้าใจกันได้ทันที อีกอย่างหนึ่งพูดเป็นชั้นเชิงไม่ตรงไปตรงมา แต่ให้มีความหมายในคำพูดนั้นๆ คนฟังอาจเข้าใจความหมายทันที ถ้าคำพูดนั้นใช้กันแพร่หลายทั่วไปจนอยู่ตัวแล้ว แต่ถ้าไม่แพร่หลายคนฟังก็ไม่อาจเข้าใจได้ทันทีที่ต้องคิดจึงเข้าใจ หรือบางทีคิดแล้วเข้าใจเป็นอย่างอื่นก็ได้หรือไม่เข้าใจเอาเลยก็ได้ คำพูดเป็นชั้นเชิงนี้ เราเรียกกันว่า “สำนวน” คือคำพูดเป็นสำนวนอย่างชาวบ้านเขา เรียกกันว่า “ช่างสำบัดสำนวน”...

2. สุภาษิตจีนที่ปรากฏคำว่า “学”

เนื่องจากตามหลักไวยากรณ์ ส่วนวนจิ้นก็มีโครงสร้างที่ชัดเจนและหลากหลาย เช่นเดียวกับหลักไวยากรณ์ในภาษาอื่นๆ เสวภาคัย วรลัคนากุล (2551:38) ได้ระบุไว้ว่า สุภาษิตที่เราศึกษาส่วนมากจะเป็นสุภาษิต 4 คำ สุภาษิตที่พบบ่อยมี 7 รูปแบบ ดังนี้ AABB AABC ABAC ABBC ABCA ABCB ABCC

นอกจากนี้ในภาษาจีนยังมีคำที่มีความหมายว่าเรียน ศึกษาหรือศึกษาเล่าเรียนใกล้เคียงกับคำว่า 学 นั่นก็คือคำว่า 读 ซึ่งหากวิเคราะห์จากสุภาษิตที่ปรากฏคำว่า 读 แล้ว พบว่ามีจำนวนน้อยกว่าสุภาษิตที่ปรากฏคำว่า 学 ซึ่งผู้เขียนไม่ได้นำมาศึกษาในบทความฉบับนี้

ตารางที่1 สุภาษิตจีนที่ปรากฏคำว่า 学 ทั้งหมด

八砖 学士	博 学 多识	博 学 多才	博 学 多闻	博 学 笃志	博 学 宏才	博 学 洽闻
博 学 审问	饱 学 之士	婢 学 夫人	不愧下 学	不 学 无识	不 学 无术	贫不 学 俭
末 学 陋识	末 学 后进	末 学 肤受	卖弄 学 问	美锦 学 制	敏而好 学	菲才寡 学
负笈游 学	肤浅末 学	道 学 先生	道山 学 海	斗酒 学 士	断织劝 学	笃实好 学
笃 学 不倦	笃 学 好古	独 学 寡闻	笃信好 学	笃志好 学	钝 学 累功	通儒硕 学
通才硕 学	调嘴 学 舌	难素之 学	力学不倦	力学笃行	临池 学 书	高才博 学
高才大 学	高才绝 学	高才硕 学	孤 学 坠绪	口耳之 学	款 学 寡闻	困而不 学
困而 学 之	困勉下 学	苦 学 力文	好 学 不倦	好 学 不厌	好 学 深思	后生晚 学
鸿儒硕 学	绩 学 之士	记问之 学	家 学 渊源	教学相长	江海之 学	钜 学 鸿生
勤 学 苦练	勤 学 好问	青藜 学 士	诤才末 学	曲 学 多辨	曲 学 阿世	曲 学 跛行
下 学 上达	效顰 学 步	教学相长	新 学 小生	学而不厌	学非所用	学富五车
学老于年	学贯天人	学贯中西	学贵有恒	学海波澜	学海无边	学海无涯
学究天人	学行修明	学识渊博	学书学剑	学疏才浅	学如登山	学如穿井
学优而仕	学有专长	学优才赡	学以致用	学业有成	学问思辨	学无止境
学无常师	学无所遗	折节向 学	真才实 学	知物由 学	长材茂 学	初 学 涂鸦
恃才不 学	硕 学 通儒	莘莘 学 子	上当 学 乖	杂 学 旁收	才 学 兼优	村 学 究语

宿学旧儒	牙牙学语	幼学壮行	用非所学	以学愈愚	贻误后学	淫学流说
鹦鹉学舌	晚生后学	文江学海	文人学士	文宗学府	枉轡学步	

จากตารางที่ 1 สามารถสรุปได้ว่าสุภาษิตจีนที่ปรากฏคำว่า 学 มีทั้งหมด 125 สุภาษิต มีความหมายที่หลากหลาย ทั้งความหมายทางด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนโดยตรง แสดงความหมายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและการสอน ตลอดจนบริบทที่ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนในตำราหรือในห้องเรียน

ประเด็นที่น่าสนใจคือ จากการจัดลำดับตามหมวดของตัวพยัญชนะขึ้นต้นที่เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ทั้งหมด 3 ลำดับ พบว่าหมวดที่มีมากที่สุดคือหมวด x ซึ่งเกี่ยวข้องกับคำว่า 学 โดยตรง จำนวน 30 สุภาษิต อันดับที่ 2 คือหมวด b พบว่าคำที่ใช้มากที่สุด在这一หมวดนี้คือคำว่า 博 ซึ่งพจนานุกรม The Contemporary Chinese Dictionary (2015:100) ระบุว่า มีทั้งหมด 3 ความหมาย ซึ่งในที่นี้ตรงกับความหมายที่ 1 ที่แปลว่า (ปริมาณ) มีมากกว้างขวาง ส่วนอันดับ 3 คือหมวด d ที่มีคำว่า 笃 ขึ้นต้นมากที่สุด พจนานุกรม The Contemporary Chinese Dictionary (2015:321-322) ระบุว่า มีทั้งหมด 4 ความหมาย ซึ่งในที่นี้ตรงกับความหมายที่ 1 คือ ความซื่อตรง เช่น จิตใจมุ่งมั่น ใจจดใจจ่อหรือใจเดียวมากที่สุด

จะเห็นได้ว่า ในสุภาษิตทุกชุดที่ปรากฏคำว่า 学 จะมีคำที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การศึกษาหรือการศึกษาเล่าเรียน แต่ทั้งนี้ยังมีการสื่อความหมายในทางที่ต่างกันออกไป โดยสามารถแบ่งออกได้ทั้งหมด 3 บริบท นอกจากนี้ ส่วนในในแต่ละชุดยังมีการใช้คำที่บ่งบอกถึง การเรียนคำอื่นๆ อีกด้วยดังที่กล่าวข้างต้น ซึ่งก่อนการที่จะนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เรียนต้องเข้าใจให้กว้างขวาง เพราะสิ่งเหล่านี้นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนในการสะสมคำศัพท์ใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแล้ว ยังสามารถเพิ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติของคนจีนที่มีต่อการเรียนหรือการสอนได้อีกด้วย

3. สุภาษิตจีนที่ปรากฏคำว่า “学” ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของผู้เรียนและความหมายในภาษาไทย

สุภาษิตจีนที่ปรากฏคำว่า 学 ในบริบทที่สามารถแสดงความหมายเกี่ยวข้องกับผู้เรียนโดยตรง มีทั้งหมด 75 ชุด มีการแสดงความหมายที่สามารถบ่งบอกถึงลักษณะผู้เรียนที่ได้รับการศึกษาอย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง ผู้ที่มีความสามารถหลากหลาย ผู้เรียนที่ได้รับการศึกษาที่อยู่ในระดับน้อย ตลอดจนผู้เรียนที่มีพร้อมทั้งความรู้และความสามารถ เป็นต้น

ตารางที่ 2 สุภาษิตจีนที่ปรากฏคำว่าคำ 学 ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของผู้เรียน

1. B 八砖学士	ผู้ที่มีความเกียจคร้านในการศึกษาเล่าเรียน
2. 博学多才	มีความรู้กว้างขวางและความสามารถมาก
3. 博学多识	มีความรู้เยอะและกว้างขวาง
4. 博学多闻	มีความรู้กว้างขวาง
5. 博学笃志	มีความรู้กว้างขวางและมีปณิธานอันแน่วแน่
6. 博学宏才	มีความรู้กว้างขวางและความสามารถหลายด้าน
7. 博学洽闻	มีความรู้กว้างขวางและลึกซึ้ง
8. 饱学之士	มีความรู้กว้างขวางและลึกซึ้ง
9. M 末学肤受	สิ่งที่ได้รับจากการศึกษาเล่าเรียนมีน้อยเป็นอย่างมาก
10. 末学陋识	ความรู้ที่เรียนมามีน้อยนิดและผิวเผิน จนไม่สามารถกล่าวถึงอะไรได้เลย
11. 末学后进	รุ่นลูก รุ่นหลานหรือคนรุ่นหลังที่มีความรู้มีน้อย
12. 敏而好学	มีพรสวรรค์ด้านความฉลาดเฉลียวและเรียนรู้ได้รวดเร็ว
13. F 负笈游学	ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยในการแสวงหาความรู้
14. 肤浅末学	มีความรู้มีน้อยเป็นอย่างมาก
15. 菲才寡学	ทั้งความสามารถและความรู้มีน้อย
16. D 道学先生	ผู้เรียนที่มีลักษณะและความคิดไม่ทันสมัย
17. 笃实好学	เรียนหนังสืออย่างจริงจังและรักในการศึกษาเล่าเรียน
18. 笃学不倦	ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนโดยไม่รู้จักจักเหน็ดเหนื่อย
19. 笃学好古	มีปณิธานอันแน่วแน่ในการศึกษาทางด้านประวัติศาสตร์หรือความรู้

	ในสมัยโบราณ
20. 独学寡闻	ศึกษาเล่าเรียนด้วยตนเอง (ความรู้และประสบการณ์มีไม่มาก)
21. 笃信好学	ยืนหยัดในคุณธรรมและข้อปฏิบัติต่างๆ นอกจากนี้ยังขยันเรียน ขยันถาม
22. 笃志好学	มีปณิธานและตั้งใจศึกษาเล่าเรียน
23. 道山学海	มีความรู้สูงกว่าฟ้าและลึกกว่าทะเล (มีความรู้มาก)
24. 斗酒学士	นักกวีหรือเสนาบดีที่มีชื่อเสียงผู้มีความสามารถในการดื่มสุรามาก
25. 钝学累功	ผู้ที่มีความโง่เขลา เพียงแค่ขยันศึกษาเล่าเรียน ก็สามารถประสบความสำเร็จได้
26. T 通才硕学	มีความรู้และความเชี่ยวชาญอย่างลึกซึ้ง
27. 通儒硕学	นักปราชญ์หรือผู้ที่มีความรู้กว้างขวาง
28. L 力学不倦	ขยันศึกษาเล่าเรียนอย่างไม่เกียจคร้าน
29. 力学笃行	ขยันศึกษาเล่าเรียนและนำความรู้ที่เรียนมาใช้ให้เกิดประโยชน์
30. 临池学书	ศึกษาด้านการเขียนอย่างไม่ย่อท้อ
31. G 高才博学	ผู้ที่มีความสามารถสูงและความรู้เยอะ
32. 高才大学	ผู้ที่มีความสามารถสูงและความรู้เยอะ
33. 高才绝学	ผู้ที่มีความรู้และความสามารถสูง
34. 高才硕学	ผู้ที่มีความสามารถสูงและความรู้เยอะ
35. K 款学寡闻	มีความรู้และประสบการณ์น้อย
36. 苦学力文	ขยันเรียนและขยันเขียน
37. H 好学不倦	ชื่นชอบในการศึกษาเล่าเรียนและไม่เกียจคร้าน
38. 好学不厌	ชื่นชอบในการศึกษาเล่าเรียนและไม่เบื่อหน่าย
39. 好学深思	ชื่นชอบในการศึกษาเล่าเรียนและชอบคิดพิจารณา
40. 后生晚学	ผู้ที่อายุน้อย วัยวุฒิจึงยังน้อย (สามารถใช้ในการถ่อมตัวกับผู้อาวุโสกว่าตนได้)
41. 鸿儒硕学	ผู้ที่มีความรู้กว้างขวางและลึกซึ้ง
42. J 江海之学	ผู้ที่มีความรู้กว้างขวาง
43. 绩学之士	ผู้ที่มีความรู้กว้างขวางและลึกซึ้ง
44. 记问之学	การจำหนังสือที่เอาไว้มิเพียงช่วยในการตอบคำถาม หมายถึงการไม่

	เข้าใจอย่างถ่องแท้
45. 鉅学鸿生	ผู้ที่มีความรู้กว้างขวาง
46. Q 勤学苦练	ขยันเรียน ฝึกฝนอย่างตรากตรำ
47. 勤学好问	ขยันเรียนและขยันถาม
48. 青藜学士	ผู้ที่มีความรู้กว้างขวางและลึกซึ้ง (มีความรู้ทางวรรณคดีที่ลึกซึ้งเป็นอย่างดี)
49. 诂才末学	ความสามารถต่ำและความรู้น้อย (นิยมใช้ในการถ่อมตัว)
50. 曲学多辨	ผู้ที่มีความรู้น้อย แต่ชอบวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่นในเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง
51. X 学富五车	หนังสือเต็มรถเกวียน 5 คัน (มีความรู้มาก)
52. 学老于年	คนวัยหนุ่มสาวที่มีความรู้กว้างขวาง
53. 学贯天人	ศึกษาเล่าเรียนจนเข้าใจโลกมนุษย์และสวรรค์
54. 学贯中西	ศึกษาเล่าเรียนจนเข้าใจทั้งประเทศบ้านเกิดและโลกตะวันตก
55. 学海波澜	ผู้ที่มีความรู้กว้างขวางและมีความสามารถทางด้านวงการวรรณกรรม
56. 学究天人	ศึกษาเล่าเรียนเรียนจนถ่องแท้ระหว่างมนุษย์โลกและวิถีแห่งธรรมชาติ (天道)
57. 学行修明	มีความรู้และคุณธรรมที่เพียบพร้อม
58. 学识渊博	ผู้ที่มีความรู้กว้างขวางและลึกซึ้ง
59. 学疏才浅	มีความรู้ไม่มากและไม่ลึกซึ้ง (ใช้ในการถ่อมตัว)
60. 学而不厌	ศึกษาเล่าเรียนเรียนอย่างไม่ย่อท้อ
61. 学业有成	ประสบผลสำเร็จทางการศึกษาเล่าเรียน
62. 学有专长	ศึกษาเล่าเรียนแล้วมีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง
63. 学优而仕	หลังจากศึกษาเล่าเรียนแล้ว มีเวลาว่าง จึงไปเข้ารับราชการ หมายถึงการได้นำความรู้ไปใช้จริงและเป็นการได้ฝึกคุณธรรมเพิ่มขึ้นอีกระดับ
64. 学优才赡	มีความรู้และความสามารถ
65. Zh 真才实学	ผู้ที่มีความรู้และความสามารถมาก
66. Ch 长材茂学	มีความสามารถทางภาษาหรือวรรณคดีสูง มีความรู้กว้างขวาง
67. 初学涂鸦	การเขียนพู่กันหรือการเขียนตัวอักษรไม่ดี ร่องรอยการลบแก้ไขมี

	มาก หมายถึงการเพิ่งเริ่มเข้าสู่วงการด้านการศึกษาและการวิจัย
68. Sh 恃才不学	อาศัยว่าตนเองมีพรสวรรค์ จึงไม่ตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียน
69. 硕学通儒	ผู้ที่มีการศึกษา มีความรู้กว้างขวาง รวมทั้งมีหลักการและเหตุผล
70. C 才学兼优	มีทั้งความรู้และความสามารถที่ดี
71. S 宿学旧儒	ผู้มีการศึกษาที่มีความสุขุมรอบคอบและมีประสบการณ์
72. Y 幼学壮行	ในวัยเด็กขยันศึกษาเล่าเรียน เมื่อเติบโตมีความมุ่งมั่นอันแรงกล้า
73. W 文江学海	บทความและความรู้ราวแม่น้ำแยงซีและมหาสมุทร (ความรู้ทางวรรณคดีมีมากและลึกซึ้ง)
74. 文人学士	นักวิชาการหรือบัณฑิต
75. 文宗学府	ผู้ที่มีความรู้กว้างขวางและลึกซึ้ง

จากตารางที่ 2 หลังจากการจัดลำดับตามหมวดของตัวพยัญชนะขึ้นต้นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ พบว่าหมวดที่มีมากที่สุดคือหมวด x โดยมีจำนวนทั้งหมด 14 ชุด พบคำว่า 学 มากที่สุด ยกตัวอย่างเช่นผู้ที่มีความรู้กว้างขวาง มีความรู้ที่ลึกซึ้ง มีความรู้ที่เฉพาะทางในด้านต่างๆ เช่นวรรณกรรม ประวัติศาสตร์ ศึกษาจนมีความสามารถในการเข้ารับราชการ เข้าใจมนุษย์โลก สวรรค์ เทียนเต๋า (天道) หรือวิถีแห่งธรรมชาติ ตลอดจนสามารถเข้าใจทั้งประเทศบ้านเกิดของตนและโลกตะวันตก

อันดับ 2 คือหมวด d มีจำนวน 10 ชุด ความหมายที่พบมักเกี่ยวกับลักษณะของผู้ที่มีความตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียน มีปณิธาน เป็นต้น โดยพบคำว่า 笃 มากที่สุด

อันดับ 3 คือหมวด b พบว่ามีจำนวนทั้งหมด 8 ชุด ทางด้านความหมาย ผู้เขียนพบว่า มักแสดงถึงผู้เรียนที่มีความรู้กว้างขวาง ลึกซึ้ง ตลอดจนผู้ที่มีความสามารถมากและหลากหลาย โดยคำที่ใช้มากที่สุดในหมวดนี้คือคำว่า 博

สามารถสรุปได้ว่าสุภาชิตจีนที่ปรากฏคำว่าคำ 学 ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของผู้เรียนนั้น มีหลากหลายมาก ส่วนใหญ่มักแสดงถึงผู้เรียนที่มีความรู้กว้างขวาง เช่นเล่าเรียนเรียนจนมีความเชี่ยวชาญในด้านใดด้านหนึ่งหรือแม้กระทั่งมีความรู้รอบด้านไม่ควรถูกมองว่าแค่ง่ายถึง เป็นต้น

4. สุภาษิตจีนที่ปรากฏคำว่า “学” ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและความหมายในภาษาไทย

สุภาษิตจีนที่ปรากฏคำว่า 学 ในบริบทที่สามารถแสดงความหมายที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน มีทั้งหมด 33 ชุด โดยพบว่ามีการแสดงความหมายในเชิงให้ข้อคิดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนหรือการสอนค่อนข้างมาก

ตารางที่ 3 สุภาษิตจีนที่ปรากฏคำว่าคำ 学 ในบริบทที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน

1. B 博学审问	ต้องศึกษาเล่าเรียนให้กว้างขวาง ยามขอรับความรู้ต้องถามให้ละเอียด
2. 不愧下学	ไม่อายที่จะถามเพื่อขอความรู้จากผู้น้อย
3. 不学无识	ไม่ศึกษาเล่าเรียน ย่อมไม่มีความรู้
4. 不学无术	ไม่ศึกษาเล่าเรียน ย่อมไม่มีวิชาความรู้ที่จะใช้ในการทำงาน
5. D 断织劝学	ความหมายเดิมของสุภาษิตนี้ คือในสมัยราชวงศ์ฮั่นตะวันออก ภรรยาของ Le Yangzi เคยตัดด้ายบนเครื่องทอผ้าเพื่อเสียดสีสามีของเธอเพื่อไม่ให้เลิกเรียนกลางคัน ภายหลังใช้ในการอุปมาเพื่อชักชวนหรือโน้มน้าวให้ศึกษาเล่าเรียน ไม่ให้เลิกเรียน
6. K 口耳之学	เข้าหูซ้ายทะลุหูขวา (หมายถึง จดจำความรู้ได้เพียงระยะเวลาสั้นๆ และไม่จริงจังกกับการเรียน)
7. 困而不学	ไม่เข้าใจกลับไม่ศึกษา
8. 困而学之	เพราะไม่รู้ จึงศึกษา
9. 困勉下学	ความรู้สามารถหาได้จากการเอาชนะความยากลำบากเท่านั้น
10. J 教学相长	พัฒนาการเรียนและการสอนไปพร้อมกัน
11. Q 曲学阿世	ศึกษาในทางที่ไม่ดี เพื่อให้ตนเองดูทันสมัย
12. 曲学跛行	ศึกษาในทางที่ไม่ดี มีพฤติกรรมที่แย่
13. X 下学上达	ศึกษาจนเข้าใจจิตใจและหลักความคิดของมนุษย์
14. 教学相长	พัฒนาการเรียนและการสอนไปพร้อมกัน
15. 学非所用	เรียนในสิ่งที่ไม่ได้นำไปใช้
16. 学贵有恒	สิ่งที่ล้ำค่าที่สุดในการเรียนคือจิตใจที่ยืนหยัดและไม่ย่อท้อ
17. 学海无涯	การเรียนรู้ไม่มีวันสิ้นสุด

18. 学海无边	การเรียนรู้ไม่มีวันสิ้นสุด
19. 学书学剑	ศึกษาดำราและดาบ
20. 学如登山	การเรียนรู้เปรียบเสมือนการปีนขึ้นเขา
21. 学如穿井	การเรียนรู้เปรียบเสมือนการขุดบ่อ หมายถึงการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น ย่อมยากยิ่งขึ้น ดังนั้นเพื่อให้ได้ความรู้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นต้องมีจิตใจที่ไม่ย่อท้อ
22. 学以致用	เรียนเพื่อนำไปประยุกต์ใช้จริง
23. 学问思辨	การศึกษาต้องศึกษาให้กว้างขวาง หมั่นฝึกฝนการคาดคะเนความน่าจะเป็น รอบคอบระมัดระวังและไตร่ตรองจนชัดเจนแจ่มแจ้ง
24. 学无止境	การเรียนรู้ไม่มีวันสิ้นสุด
25. 学无常师	การเรียนรู้ไม่มีครูที่แน่นอน
26. 学无所遗	ศึกษาจนไม่มีอะไรจะเสียดาย (ศึกษาเล่าเรียนจนทะลุปรุโปร่ง)
27. Zh 折节向学	เปลี่ยนนิสัยเดิมๆ และตั้งใจเรียน
28. 知物由学	ต้องศึกษาอย่างหนักเพื่อให้เข้าใจสิ่งต่างๆ
29. Sh 莘莘学子	莘莘 หมายถึงดูเป็นหมู่คณะ หมายถึงมีนักเรียนจำนวนมาก
30. Z 杂学旁收	เรียนรู้และเก็บสะสมประสบการณ์จากหลายด้าน
31. Y 以学愈愚	ศึกษาเล่าเรียนเพื่อเปลี่ยนแปลงความโง่เขลาที่มีมาตั้งแต่กำเนิด
32. 贻误后学	ข้อผิดพลาดถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ทำให้ผู้ที่เรียนรู้ในภายหลังได้รับผลกระทบในด้านที่ไม่ดี
33. 用非所学	ไม่ได้ใช้ในสิ่งที่ศึกษาเล่าเรียน

จากตารางที่ 3 สามารถสรุปได้ว่า สุภาษิตส่วนใหญ่อยู่ในหมวด x ที่แสดงความหมายเกี่ยวกับการเรียนมากที่สุด เช่นการเรียนรู้ไม่มีวันสิ้นสุด การเรียนรู้ไม่มีครูที่แน่นอน เรียนรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้จริง การเรียนรู้เปรียบเสมือนการขุดบ่อ การเรียนรู้เปรียบเสมือนการปีนขึ้นเขา การศึกษาต้องศึกษาให้กว้าง หมั่นฝึกคาดคะเนความน่าจะเป็น รอบคอบระมัดระวังและไตร่ตรองจนชัดเจนแจ่มแจ้ง สิ่งที่สำคัญที่สุดในการเรียนคือใจที่ยินหยัดและไม่ย่อท้อ เป็นต้น อีกประเด็นที่น่าสนใจ ยังมีสุภาษิตที่สะท้อนถึงเป้าหมายทางด้านการศึกษามีความหมายตรง

ข้ามกันเช่น เรียนในสิ่งที่ไม่ได้นำไปใช้ (学非所用) หรือ (用非所学) ไม่ได้ใช้ในสิ่งที่เรียนและเรียนรู้เพื่อการประยุกต์ใช้งานจริง (学以致用) เป็นต้น

ที่มีจำนวนรองลงมา คือหมวดที่มี b นำ มีจำนวนทั้งหมด4ชุด พบว่ามีการนำคำว่า 不 มาใช้มากที่สุด ยกตัวอย่าง เช่นไม่อายุที่จะถามเพื่อขอความรู้จากผู้้อย ไม่ศึกษาเล่าเรียน ย่อมไม่มีความรู้ ไม่ศึกษาเล่าเรียน ย่อมไม่มีวิชาความรู้ที่จะใช้ในการทำงาน เป็นต้น

ส่วนที่มีจำนวนทั้งหมด 4 ชุดเช่นกัน คือหมวดที่มีkนำ โดยพบว่ามีการนำคำว่า 困 มาใช้มากที่สุด เช่นไม่เข้าใจกลับไม่ศึกษา เพราะไม่รู้ จึงศึกษา ความรู้สามารถหาได้จากการเอาชนะความยากลำบากเท่านั้น เป็นต้น

5. สุภาษิตจีนที่ปรากฏคำว่า “学” ในบริบทที่ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนในตำราหรือในห้องเรียนและความหมายในภาษาไทย

สุภาษิตที่ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนในตำราหรือในห้องเรียนนั้น ค่อนข้างหลากหลาย โดยส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 4 สุภาษิตจีนที่ปรากฏคำว่า 学 ในบริบทที่ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนในตำราหรือในห้องเรียน

1. B 婢学夫人	สาวรับใช้เลียนแบบการเป็นสุหริน หมายถึงเจตนาทำตาม แต่กลับไม่มีแม้แต่ความคล้ายคลึง
2. P 贫不学俭	คนยากจนไม่เรียนรู้ที่จะประหยัด หมายถึงไม่ประหยัดไม่ได้
3. M 卖弄学问	เจตนาแสดงตนว่าเป็นคนมีความรู้หรือมีอารยธรรม
4. 美锦学制	เอาตำแหน่งข้าราชการในราชสำนักให้กับผู้ที่มีความรู้น้อย
5. T 调嘴学舌	พูดนินทาลับหลัง
6. N 难素之学	เดิมหมายถึงการศึกษาวิจัยตำราเรื่อง "หนานจิง 难经" และ "ซูเหวิน 素文" ต่อมาภายหลังใช้แทนการเรียกขานตำราทาง

	การแพทย์
7. G 孤学坠绪	ตำราที่ใกล้จะสูญหาย เพราะไม่มีการใช้สืบทอดกันมา
8. J 家学渊源	ความรู้ที่ถ่ายทอดจากครอบครัวหรือต้นตระกูล
9. X 新学小生	หมายถึง คนรุ่นหลังที่มีประสบการณ์ยังไม่เพียงพอ
10. 效颦学步	เลียนแบบผู้อื่นโดยไม่ดูตนเองหรืออาจจะแสดงฝีมือตอบกลับแต่กลายเป็นปล่อยไก่
11. Sh 上当学乖	เคยหลงกลแล้ว จึงจะไม่ให้เกิดการผิดพลาดอีก
12. C 村学究语	คำพูดที่ตื้นๆ และแสดงความอนุรักษนิยม ไม่ปรับตัวกับยุคสมัย
13. Y 牙牙学语	เด็กส่งเสียงอ้อแอ้ๆ เพื่อเรียนพูดจากผู้ใหญ่
14. 淫学流说	การใช้คำพูดกลั่นแกล้งผู้อื่นโดยไร้เหตุผลและหลักฐาน
15. 鹦鹉学语	นกแก้วเลียนแบบคนเพื่อเรียนรู้ที่จะพูด เปรียบถึงผู้ที่ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง
16. W 晚生后学	คนรุ่นหลังศึกษาศิลปะวิชาการเดียวกันกับคนรุ่นก่อน
17. 枉辔学步	เลียนแบบผู้อื่นด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้อง

จากตารางที่ 4 สามารถเห็นได้ว่าสุภาษิต เช่นคนยากจนไม่เรียนรู้ที่จะประหยัด พูดนิทานลบล้าง เลียนแบบผู้อื่นโดยไม่ดูตนเอง อาจจะแสดงฝีมือกลับแต่กลายเป็นปล่อยไก่ เคยหลงกลแล้ว จึงจะไม่ให้เกิดการผิดพลาดอีก เด็กส่งเสียงอ้อแอ้เพื่อเลียนแบบการพูดจากผู้ใหญ่ การใช้คำพูดกลั่นแกล้งผู้อื่นโดยไร้เหตุผลและหลักฐาน นกแก้วเลียนแบบคนเพื่อเลียนแบบการพูด เปรียบถึงคนที่ไม่มีความคิดเป็นของตนเอง เลียนแบบผู้อื่นด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้น ล้วนแต่ปรากฏคำว่า 学 แต่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับใดๆ กับการเรียนในตำราหรือในห้องเรียน โดยส่วนใหญ่จะเป็นการสะท้อนเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวันของมนุษย์

6. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

วิวัฒนาการด้านการศึกษาของจีนมีประวัติศาสตร์ที่ยาวนานไม่ต่างกับประวัติศาสตร์และยังมีข้อมูลของการพัฒนาในแต่ละยุคที่ชัดเจนและน่าสนใจ จู๊ต๋าพร จบสัณจฺร (2559:3) สาธารณรัฐประชาชนจีน (中华人民共和国) เป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน และเป็นแหล่งอารยธรรมอันเก่าแก่กว่า 5,000 ปี หากจะกล่าวถึงเรื่องการศึกษา ประเทศจีนถือได้ว่าเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญต่อระบบการศึกษานับตั้งแต่สมัยโบราณ มีแนวคิดขงจื๊อโบราณ (古代儒家思想) ที่เป็นระบบคุณธรรม ยึดถือความกตัญญูเป็นสำคัญและมีการคัดเลือกขุนนางเพื่อรับราชการจากประชาชนในทุกระดับ ทำให้เกิดระบบการสอบคัดเลือกขุนนาง (科举制度) ส่วนในยุคกลางเป็นช่วงเวลาของการปรับตัวของอารยธรรมจีนได้รับเอาพระพุทธศาสนาที่เป็นอิทธิพลจากต่างชาติที่สำคัญเข้ามาผสมผสานกับอารยธรรมจีน ส่วนการศึกษาของประเทศจีนในยุคใหม่นั้นให้ความสำคัญต่อ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จนเกิดความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ มีผลทำให้การศึกษาจีนเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นกว่าเดิม ตัวอย่างแนวคิดขงจื๊อที่มีต่อการศึกษา เช่น เสถียร โพธิ์นันทะ (2506:124-126) ขงจื๊อให้ความสำคัญเรื่องการศึกษามาก มีความเชื่อว่าการศึกษานั้นจะช่วยให้คนสังคม ประเทศและโลกประสบสันติสุขและเจริญก้าวหน้าได้ การศึกษาจึงเป็นรากฐานปรัชญาของขงจื๊อทุกสาขา ไม่ว่าในด้านปัจเจกชน สังคมและการเมือง ขงจื๊อเชื่อว่าการที่จะเป็นคนดีได้นั้น ประการแรกจะต้องได้รับการศึกษา การได้รับการศึกษาไม่จำเป็นต้องศึกษาจากสถาบันการศึกษาเท่านั้น จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองก็ได้ เมื่อคนมีการศึกษาก็จะทำให้ฉลาด รู้ดีว่าอะไรดี อะไรชั่ว อะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ อะไรเป็นไปเพื่อความเจริญ อะไรเป็นไปเพื่อความเสื่อม เมื่อรู้แล้วก็จะหาทางหลีกเลี่ยงความเสื่อมดำเนินไปสู่ความเจริญ

ด้วยเหตุนี้ สุภาชิตที่เกี่ยวกับการศึกษาจึงมีเป็นจำนวนมากและมีความหลากหลายที่แฝงอยู่ในแต่ละด้าน เช่น มนุษย์ สัตว์ สวรรค์ ตลอดจนธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งในที่นี้นอกจากคำว่า 学 แล้วยังมีคำว่า 读 หรือคำอื่นๆ ซึ่งสามารถใช้เป็นกรอบการศึกษาในอนาคตได้

7. สรุป

สามารถสรุปได้ว่า สุภาชิตจีนที่มีคำว่า 学 หากจำกัดกรอบการศึกษาแค่โครงสร้างที่มี 4 ตัวอักษร สามารถสรุปได้ว่านอกจากจะมีตำแหน่งที่ไม่แน่นอนและหลากหลายแล้ว ยังมีบริบททางด้านการสื่อความหมายที่สามารถแบ่งออกได้ทั้งหมด 3 บริบทอีกด้วย โดยบริบทที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนมีทั้งแสดง ความหมายถึงลักษณะผู้เรียนที่มีความสามารถเฉพาะทาง ผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถมากจนกระทั่งน้อยมาก ผู้เรียนที่มีลักษณะขยันเรียนและไม่ย่อท้อต่อการเรียน ผู้เรียนที่มีลักษณะไม่ขยันและเกียจคร้าน บอกถึงลักษณะผู้เรียนที่ศึกษาจนเข้าใจโลกมนุษย์ สวรรค์หรือแม้กระทั่งวิถีแห่งธรรมชาติ ตลอดจนสามารถเข้ารับราชการได้ เป็นต้น

ส่วนบริบทที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน มักจะเป็นเป็นสุภาชิตที่เน้นความหมายเกี่ยวกับการให้ข้อคิด คติเตือนใจเกี่ยวกับการเรียน ความยากง่ายในศึกษาเล่าเรียน เป็นต้น

บริบทสุดท้ายคือบริบทอื่นๆ ที่ไม่ได้เกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง ส่วนใหญ่พบว่าเป็นสุภาชิตที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของมนุษย์ เช่นความผิดพลาด ความล้มเหลว การลอกเลียนแบบต่างๆ เป็นต้น

สุดท้ายนี้ เนื่องจากสุภาชิตที่แสดง ความหมายเกี่ยวข้องกับ “การเรียน การศึกษา หรือ การศึกษาเล่าเรียน ” ในภาษาจีนยังมีอีกมาก ทั้งที่อาจปรากฏคำว่า 学 ในโครงสร้างทางไวยากรณ์อื่นๆ แม้กระทั่งมีการใช้คำอื่นๆ ที่แสดง ความหมายเกี่ยวกับการเรียนคำอื่นในชุดเดียวกันอีกมากมาย ตลอดจนข้อจำกัดต่างๆ ของผู้เขียนอาจมีผลทำให้รวบรวมคำสุภาชิตได้ในจำนวนที่ไม่มากนัก แต่สุดท้ายนี้ผู้เขียนหวังว่าจะเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้สนใจในภาษาจีนได้โดยทั่วไป

เอกสารอ้างอิง

ฐิตาพร จบสัญญา. (2559). ระบบการศึกษาของจีนอดีต ปัจจุบัน อนาคต. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสถาบันสร้างสรรค์ปัญญาสาธารณะ.

เผย์ เสี่ยวรุ่ย. (2549). พจนานุกรมจีน-ไทย. พิมพ์ครั้งที่5. กรุงเทพฯ : ทฤษฎี.

พิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ นวลละออง แสงสุข และผ่องพรรณ สิทธิชัย. (2559).

ปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิจิตรมาตรา, ชุน (สง่า กาญจนาคพันธุ์). (2538). สำนวนไทย. กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

เสาวภาคย์ วรลัคนากุล. (2551). สุภาษิตจีน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เสถียร โพธิ์นันทะ. (2506). เมธีตะวันออก. พระนคร : มูลนิธิก.ศ.ม.

อารีสา หาวรดิษ. (2560). เปรียบเทียบคำสุภาษิตไทยที่ใช้คำเกี่ยวกับสัตว์แต่ในสุภาษิตจีนไม่ปรากฏคำเกี่ยวกับสัตว์ แต่ความหมายของทั้งสองภาษาล้ายคลึงกัน.
กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

The Contemporary Chinese Dictionary. (2015). Beijing :
The Commercial Press.

Ministry of Education of the People's Republic of China. (1958).
Chinese Phonetic System.